

Об'єднаних Націй про зміні клімату (РКЗК ООН), що демонструє можливості мегаполісів для поширення знань, обміну досвідом і створення мереж.

Запрошення до мегаполісів засноване на World Urban Prospect 2018. До участі запрошується місцева влада наступних мегаполісів:

MAWAC-ASPAC: Ахммадабад Бангалор, Бангкок, Пекін, Ченду, Чунцін, Гуанчжоу, Хошимін, Джакарта, Карачі, Калькутта, Куала-Лумпур, Лахор, Маніла, Мумбаї, Нанкін, Нью-Делі, Осака, Сеул Шанхай, Шеньчжень, Тяньцзінь, Тегеран, Токіо, Ухань, Сіань;

MAWAC-LAC: Буенос-Айрес, Ліма, Мехіко, Ріо-де-Жанейро. Сантьяго, Сан-Паулу;

MAWAC-ENA: Стамбул, Лондон, Лос-Анджелес, Москва, Нью-Йорк, Париж, Чикаго;

MAWAC-AFR: Каїр, Йоганнесбург, Кіншаса, Лагос.

Екологічні основи управління водними ресурсами світу – важлива складова проблеми забезпечення вирішення водогосподарсько-екологічних проблем у ХХІ столітті. Зважаючи на складність зазначеної проблеми до її розв'язання потрібне комплексне вирішення багаторозгалужених питань, для здійснення яких потрібна участь усіх галузей економіки країн, тобто всіх напрямів водоспоживання та водокористування. Ці питання вирішуються з урахуванням особливостей розвитку усіх країн світу.

Література:

1. Радіонова Л. О. Радіонова Л. О. Нова норма як детермінанта «віртуального міста» / «Габітус». Випуск 14. 2020. С.70-75.
2. Світові загрожує глобальна водна криза – ООН. URL : <https://life.prawda.com.ua/society/2021/10/6/246133/>
3. Інформаційно-аналітична довідка про стан водних ресурсів держави та особливості сільськогосподарського виробництва в умовах змін клімату. URL : <http://naas.gov.ua/upload/iblock/78a/Інформаційна%20довідка%2004.05.2020-конвертирован.pdf>
4. Іванюта С.П., Коломієць О. О., Малиновська О. А. Зміна клімату: наслідки та заходи адаптації: аналіт. доповідь / за ред. С. П. Іванюти. К. : НІСД, 2020. 110 с.

ІНОЗЕМНІ ІНВЕСТИЦІЇ ЯК ЧИННИК СТАЛОГО РОЗВИТКУ ТЕРИТОРІЙ

Горбатюк Ю. М., аспірант, 3 курс, Спеціальність 051 «Економіка»

Коваль Л. А., к.е.н., доцент кафедри економіки та фінансів

Міжнародний економіко-гуманітарний університету імені академіка Степана Дем'янука, м. Рівне, Україна

Євроінтеграція є головним і незмінним зовнішньополітичним пріоритетом України, а подальша розбудова та поглиблення взаємовідносин між Україною та ЄС здійснюється на принципах політичної асоціації та економічної інтеграції.

Розроблена значна нормативно-правова база України, що стосуються здійснення іноземних інвестицій у суб'єкти господарювання, мають стратегічне значення для національної безпеки. Вона впроваджує в Україні механізм скринінгу (перевірки) іноземних інвестицій у суб'єкти господарювання стратегічного значення. Це дозволяє українським підприємствам активніше співпрацювати з іноземними інвесторами та залучати інвестиції на принципах сталого розвитку територій.

Метою дослідження є вивчення аспектів переходу суспільства на модель сталого розвитку на глобальному та регіональному рівні шляхом залучення іноземних інвестицій.

Значний вплив на інвестиційний імідж мають інвестиційні рейтинги, оскільки вони дають змогу кількісно оцінити інвестиційний клімат, можливі інвестиційні ризики та ступінь надійності здійснення інвестицій.

Існує значна кількість науково-дослідних організацій, міжнародних організацій, рейтингових та інформаційних агентств, що займаються складанням міжнародних інвестиційних рейтингів [8], серед яких, можна виділити 4 основних і найбільш важливих, а саме:

1) рейтинг за індексом глобальної конкурентоспроможності (The Global Competitiveness Index);

2) рейтинг за індексом економічної свободи (Index of Economic Freedom);

3) рейтинг за індексом легкості ведення бізнесу (Ease of Doing Business Index);

4) рейтинг за індексом інвестиційної привабливості (International Business Compass).

Забезпечення захисту інвестицій, як підтверджують досвід і практика, суттєво впливає на підвищення інвестиційної активності у країні. Гарантії, які надає держава суб'єктам інвестиційної діяльності, що регламентується Законом України «Про інвестиційну діяльність» [5], проявляються в забезпеченні:

- стабільності умов інвестиційної діяльності як вітчизняним, так і іноземним інвесторам;

- додержанні прав і законних інтересів суб'єктів інвестиційної діяльності незалежно від форм власності інвестора;

- захист вкладених інвестицій незалежно від політичної ситуації у країні.

Інвестиційний механізм – сукупність форм і методів формування та використання фінансових ресурсів з метою забезпечення відповідних потреб державних структур, суб'єктів господарювання та населення для реалізації інвестиційних проектів, реконструкції і модернізації підприємств, окремих виробництв, запровадження новітніх технологій та будівництва житла.

Основні механізми для залучення інвестицій можуть бути здійснені [7]:

- у формі прямого інвестування завдяки створення спільних підприємств і підприємств з іноземним капіталом;

- шляхом продажу іноземним інвесторам цінних паперів;

- завдяки отримання кредитів, позик та гарантій від міжнародних фінансових організацій, іноземних держав і банків;

- створення галузевих та міжгалузевих фондів амортизації на основі економічно обґрунтованих нормативів;
- випуск цінних паперів під конкретні інвестиційні проекти для залучення коштів;
- розширення іпотечного кредитування;
- залучення коштів позабюджетних та інноваційних фондів, страхових компаній;
- залучення коштів громадян;
- залучення коштів комерційних банків;
- удосконалення механізму гарантій збереження внесків населення у фінансово-кредитних установах, отримання сталих відсоткових доходів;
- стимулювання повернення капіталу з-за кордону;
- використання іноземних інвестицій, кредитних ліній, кредитів мікрофінансових організацій;
- детінізація капіталу.

В Україні проблема сталого розвитку обговорюється достатньо давно. З 1992 року створено значний науковий доробок, який заклав підґрунтя новим орієнтирам розвитку країни на засадах постіндустріальної економіки. Щодо трактування поняття «сталий розвиток» слід визначити, що різні вчені і фахівці [1; 3; 6; 9-10], розглядають його як комплексне поняття під різним кутом зору, пропонуючи різні варіанти його тлумачення. Одні аналітики пов'язують поняття «сталий розвиток» із зміною характеру зростання [3]; інші зосереджують увагу на взаємовідносинах країн розвинених з країнами, що розвиваються [9-10]; треті – підкреслюють необхідність глобального управління світовими процесами [1]; в деяких визначеннях акцент ставиться на зміні якості життя і т.д. [6].

Сталий розвиток розглядається як загальна концепція, яка передбачає необхідність встановлення балансу між задоволенням сучасних потреб людства й захистом інтересів майбутніх поколінь, включаючи їхню потребу в безпечному і здоровому довкіллі [2, с. 126]

Вітаючи оновлену Стратегію сталого розвитку ЄС, Україні слід приєднатися до намірів ЄС у питаннях сталого розвитку, «досягти безперервного поліпшення якості життя як теперішнього, так і майбутніх поколінь шляхом створення сталих регіональних спільнот, здатних ефективно управляти та використовувати ресурси та виявляти екологічний і соціальний потенціал економіки регіону, забезпечуючи процвітання, захист навколишнього середовища та соціальну згуртованість у регіоні [4].

Вітаючи цивілізаційний вибір світової спільноти та підтримуючи Конвенції Ріо, Україна активно включилась у процес просування до сталого розвитку, а тому надважливим зараз є формування у населення розуміння важливості такої моделі, як сталий розвиток та особливості його регіонального управління [6]. Актуальність концепції сталості регіонального розвитку в Україні посилюється у зв'язку з початком реформи децентралізації влади, а слідом за нею – пенсійної, медичної, освітньої реформ. Сталий розвиток передбачає покращення якості життя людей, зокрема рівня соціального й

економічного забезпечення, створення екологічно сприятливішого середовища, підвищення безпеки життя та поліпшення стану здоров'я.

Висновки. Необхідність переходу до сталого розвитку ставить завдання обов'язкового урахування екологічного чинника в процесах регіонального економічного розвитку, орієнтованого на максимізацію інвестицій.

Державне регулювання інвестиційної діяльності є однією з умов реалізації інвестиційної політики, яка полягає в ухваленні законів та інших нормативно-правових актів, що регулюють інвестиційну діяльність у державі за допомогою механізму управління інвестиційною діяльністю.

Інвестиційний механізм являє собою сукупність форм та методів формування і використання фінансових ресурсів з метою забезпечення відповідних потреб державних структур, суб'єктів господарювання і населення для реалізації інвестиційних проектів, реконструкції та модернізації підприємств, окремих виробництв, упровадження новітніх технологій і будівництва житла.

На дієвість інвестиційного механізму суттєво впливають такі компоненти розвитку національної економіки, як інвестиційний клімат та інвестиційна привабливість окремих галузей вітчизняної економіки, регіонів і територій, а тому інвестиційна політика повинна спрямовуватись на раціональне розміщення залученого капіталу.

Література:

1. Hulse J. N. Sustainable Development at Risk: Ignoring the Past. New Delhi: Cambridge University Press India Pvt. Ltd. Ottawa: International Development Research Centre, 2007. 390 p.
2. Гринів Л.С. Екологічно збалансована економіка: проблеми теорії: моногр. Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2001. 240 с.
3. Данилишин Б., Веклич О. Україна в міжнародних рейтингах сталого розвитку. Економіка України 7, С. 13-23.
4. Директива Європейського Парламенту та Ради 2008/98/ЄС від 19 листопада 2008 року про відходи та скасування деяких Директив. Бібліотека Всеукраїнської економічної ліги. Серія «Європейська інтеграція». Вид-во «Аспект- поліграф». 2016. №11. 37 с.
5. Закон України «Про інвестиційну діяльність» № 1560-ХІІ від 18.09.1991, із зм. та доп. Відомості Верховної Ради України. 1991. № 47. Ст. 646.
6. Згуровський М.З. Аналіз сталого розвитку – глобальний і регіональний контексти. Ч. 2. НТУУ «КПІ», 2010. 220 с.
7. Ковтун О.І. Державне регулювання економіки: навч. посіб. Львів: «Новий світ – 2000», 2006. 432 с.
8. Пластун О.Л., Дудкін О.В. Міжнародні інвестиційні рейтинги як засіб усунення інформаційної асиметрії на макроекономічному рівні. Маркетинг і менеджмент інновацій. 2012. № 3. С. 191-198.
9. Теоретико-методологічні основи регулювання економічних процесів: від кризи до сталого розвитку: колект. моногр.; за заг. ред. О.В. Кендюхова. К.: Вид-во «Центр навчальної літератури», 2015. 217 с.
10. Князевич А.О. Роль водогосподарсько-меліоративного комплексу на шляху до сталого розвитку природокористування. Проблеми раціонального використання соціально-економічного та природно-ресурсного потенціалу регіону: фінансова політика і інвестиції. Вип. ХІІІ. № 3. Рівне: НУВГП, 2007. С. 206–213.